

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen: Jeg kan ikke forstå, hr. Morten Lange kan sige, at jeg sådan ligefrem har brystet mig over, at der var tale om 50 mill. kr.s besparelser yderligere. Det var der ikke tale om. Jeg påpegede bare i al beskedenhed, at der var tale om det, efter at hr. Morten Lange havde påstået, at der ikke engang var tale om 125 mill. kr.s besparelser på indeværende års budget. Det var det hele. I øvrigt har jeg i mit første indlæg gjort opmærksom på, at vi forventer, at der ved det lovforslag, vi nu går i gang med, yderligere kan træffes beslutning om besparelser, men det forstår jeg at hr. Morten Lange ikke er så interesseret i, da han ikke vil medvirke.

Så skal jeg sige til hr. Kjeld Olesen, når nu han kredser så meget om dette med styrkemålene, at jeg tror, hr. Kjeld Olesen og jeg kan blive enige om, at ved udtrykket styrkemål forstår vi den angivelse, der er i forsvarsloven, de 13.000 mand, men når vi taler om effektivitet, så er det noget andet, det er det samlede forsvars effektivitet. Det vi har givet udtryk for, er, at vi håber, vi får en tilbundsgående drøftelse af spørgsmålet om styrkemålene, og det vil jeg da fortsat håbe at socialdemokratiet vil være med til. Jeg har forstået det sådan, at ingen er interesseret i at opretholde et større styrkemål end nødvendigt for at bevare effektiviteten.

(Kort bemærkning).

Helge Nielsen: Ministeren lovede i sit svar til mig, at man skulle behandle de mennesker, der i den kommende tid skulle udsættes for rationalisering og omlægning, på en god og fornuftig måde, som man hidtil havde gjort. Ja, de erfaringer, som de folk, der hidtil har været ude for det, har gjort om ministerens handlemåde, giver jo ikke særlig store fortrøstninger til de løfter for fremtiden, ministeren her har udstedt.

Der var et andet spørgsmål, jeg egentlig gerne ville have svar på. Jeg ved ikke, hvordan ministerens tavshed skal forstås over for spørgsmålet om de private virksomheder og over for spørgsmålet om, at arbejdet fra hærens virksomheder nu skal overdrages til udenlandske våbenfabrikanter, eller som en artikel i Dansk Arbejdsmands-

og Specialarbejder Forbunds fagblad for denne måned siger: „Plads for private kanonkonger“. Jeg skal overrække ministeren dette blad. Jeg tror, der er megen gavnlig læsning deri.

Forsvarsministeren (Ninn-Hansen): Til hr. Helge Nielsen vil jeg sige, at vi følger ikke anden plan med hensyn til overgang til civile virksomheder end den, der er foreslået af administrationsrådet, og som jeg har forstået at min forgænger var indforstået med. Det har jo været hele tanken i rationaliseringsopgaven, at der skulle ske en overgang til civile virksomheder, fordi man ikke mente, at hele den produktion, vi havde, bl. a. en del af produktionen på våbenarsenalet, kunne betale sig som følge af den udvikling, der er sket inden for industrien, og der er ikke fra ministeriets side foretaget noget som helst i retning af at forstærke overgangen til civilindustrien. Vi har arbejdet videre med den plan, der foreligger, og det er det, der sker på alle områder her, bortset fra de to, jeg nævnte, med hensyn til udflytningen til Hjørring, som det glæder mig at hr. Helge Nielsen kan acceptere, og med hensyn til besparelserne på de 5 mill. kr., der nødvendiggjorde, at der måtte foretages afskedigelser hurtigere, end vi ønskede det. Men jeg har jo også omtalt dette i mit indlæg før, og så går jeg ud fra, at vi har klaret denne diskussion. Bestræbelserne for i sådanne tilfælde, hvor en rationalisering får afskedigelser til følge, at gøre, hvad der er muligt, er vi vist enige om. Hvis der er økonomiske forhold i den forbindelse, der skal tages stilling til, mødes vi jo i finansudvalget om et sådant spørgsmål.

Hr. Kjær Rasmussen har en noget mærkelig opfattelse af den forsvarsalliance, vi er knyttet til. Hr. Kjær Rasmussen synes at have den opfattelse, at såfremt vi får bistand fra NATO i den situation, der blev omtalt, i en krigssituation eller en situation, der ligger nær en krig, så har vi slet ikke noget at gøre med hensyn til vort eget område, med hensyn til, hvad der skal foregå her i landet. Hr. Kjær Rasmussen har taget fejl. Det må være en anden pagt, han tænker på, for da er det rigtigt nok, at det er stormagten, der suverænt afgør, hvad der skal ske inden for de andre landes områder, men i NATO har vi det modsat. Der er reglen